

ସତ୍ୟବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

NOVEMBER & DECEMBER
2001

AN ORIYA BIMONTHLY BULLETIN
PUBLISHED BY THE CHURCH OF CHRIST

THE VOICE OF TRUTH

CHURCH OF CHRIST
P.O. BOX.NO.80, KAKINADA,
A.P. - 533 001.
PH: 0884-363722

Vol. 6. November & December - 2001 (No.11-12)

**Published every two months
in Oriya Language for the Restoration of pure
New Testament Christianity**

Free!

Free!!

Free!!!

Study the Bible in the quiet of your own home. Enroll yourself in the **BASIC BIBLE COURSE** in Oriya language. Complete the Course and obtain a copy of Oriya Holy Bible absolutely free! Send your address today to:

THE DIRECTOR
BIBLE CORRESPONDENCE COURSE
P.O. BOX.NO.80, KAKINADA - 533 001.

ସତ୍ୟବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

VOL VI

KAKINADA

NOV. - DEC.

ସୁସମାଚାରରେ ନିହିତ ଆଶୀର୍ବାଦ (Blessing of the Gospel)

ସୁସମାଚାରର ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଦ୍ୱାରା ସେଥିରେ ନିହିତ ଆଶୀର୍ବାଦ ଗୁଡ଼ିକର ସହଜାଗା ହୋଇପାରିବା । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଲେଖନ୍ତି, “ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଈଶ୍ୱର ଓ ପିତା ଧନ୍ୟ ହୁଅନ୍ତୁ, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମିକ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଅଛନ୍ତି ।” (ଏଫିସୀ ୧:୩) । ସେ ରୋମୀୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖନ୍ତି, “ଆଉ ମୁଁ ଜାଣେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବି ସେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦର ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବି ।” (ରୋମୀୟ ୧୫:୨୯)

ସୁସମାଚାରରେ ଅନେକ ଆଶୀର୍ବାଦ ରହିଅଛି । ସେଗୁଡ଼ିକରୁ କେତୋଟି ଏଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଅଛି :-

(୧) ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସୁସମାଚାରର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମମାନେ ପାପକ୍ଷମା ପାଇଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆପଣମାନେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ ଆଉ ନିଜ ନିଜ ପାପକ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୁଅନ୍ତୁ, ତାହା ହେଲେ ଆପଣମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । (ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮) ବିଶ୍ୱାସ କରି ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା (ମାର୍କ ୧୬:୧୬) ଆତ୍ମମାନେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଲାଭ କରୁ । ଆପଣା ଅପରାଧ ସବୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତରେ ଧୋତ କରି, ନୂତନ ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥାନ୍ତି ।

(୨) ସୁସମାଚାର ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମମାନେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାନ୍ତି । “ଆତ୍ମମାନେ ଯେତେ ଲୋକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଅଛୁ, ସମସ୍ତେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ମରଣରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଅଛୁ, ଏହା କି ତୁମ୍ଭମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ?” (ରୋମୀୟ ୬:୩)

“କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯାଶ୍ରୀଶ୍ରୀଷ୍ଟକ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଲିଶ୍ୱରକର ସତ୍ତାନ ହୋଇଅଛ ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ଲୋକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାସ୍ତୁଜିତ ହୋଇଅଛ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକୁ ପରିଧାନ କରିଅଛ ।” (ଗାଲାତି ୩:୨୬, ୨୭) “ଏଣୁ ଯଦି କେହି ଶ୍ରୀଷ୍ଟକ ଠାରେ ଅଛି, ତେବେ ସେ ଦୂତନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି । ପୁରାତନ ବିଷୟ ସବୁ ଲୋପ ପାଇଅଛି । ଦେଖ, ଦୂତନ ବିଷୟସବୁ ହୋଇଅଛି ।” (୨ୟ କରିନ୍ଥୀ ୫:୧୭) ସୁସମାଚାରର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଯାଶ୍ରୀଶ୍ରୀଷ୍ଟକ ଠାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଆଶୀର୍ବାଦର ସହଭାଗୀ ହୋଇ ପାରିଥାଉଁ

(୩) ସୁସମାଚାରର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାକ ଶରୀରରେ ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାକ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ପାଇଥାଉ । କଲସୀ ୧:୧୮ ଓ ଏଫିସୀ ୧:୨୨, ୨୩ ପଦଗୁଡ଼ିକରୁ ମଣ୍ଡଳୀ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକର ଶରୀର ଓ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀର ମସ୍ତକ ସ୍ୱରୂପ ଅଟନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣିପାରିବା । ବାସ୍ତୁଜିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଶ୍ରୀଷ୍ଟକ ଶରୀରରୂପ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିଥାଉ । “ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିହୁଦୀ ହେଉ ବା ଗ୍ରୀକ୍ ହେଉ, ଦାସ ହେଉ ବା ସ୍ୱାଧୀନ ହେଉ, ସମସ୍ତେ ତ’ ଏକ ଆତ୍ମାକ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଶରୀର ହେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାସ୍ତୁଜିତ ହୋଇଅଛୁ, ଆଉ ସମସ୍ତେ ଏକ ଆତ୍ମାରୁ ପାନ କରୁଅଛୁ ।” (୧ମ କରିନ୍ଥୀ ୧୨:୧୩) ମଣ୍ଡଳୀ ଜଗତର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଅନୁଷ୍ଠାନ । ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନର ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକ ଶରୀର ଏକ ସତ୍ୟ ହେବା କେତେ ସୌଭାଗ୍ୟର ବିଷୟ !

(୪) ଶ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମାନେ ଲିଶ୍ୱରକ ସତ୍ତାନରୂପେ ପରିଚିତ । “କିନ୍ତୁ କେହି ଯଦି ଶ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ହେବାରୁ ଦକ୍ଷ ଭୋଗ କରେ, ତାହା ହେଲେ ସେ ଲଜ୍ଜାବୋଧ ନକରୁ, ବରଂ ଏହି ନାମ ହେତୁରୁ ଲିଶ୍ୱରକ ମହିମା କାର୍ତ୍ତନ କରୁ ।” (୧ମ ପିତର ୪:୧୬) “କାରଣ ସେହି ନାମରେ ପରିଦ୍ରାଣ ଅଛି । ତାହାକ ଛଡ଼ା ଆଉ କାହାଠାରେ ପରିଦ୍ରାଣ ନାହିଁ, କାରଣ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିଦ୍ରାଣ ପାଇବାକୁ ହେବ ଆକାଶ ତଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କୌଣସି ନାମ ଦିଆଯାଇନାହିଁ ।” (ପ୍ରେରିତ ୪:୧୨) ସୁସମାଚାରର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଦ୍ୱାରା ସେହି ମହାନ୍ ନାମ ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ପାଇପାରଥାଉଁ ।

(୫) ଶ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମାନେ ତାହାକୁ ଉପାସନା କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥାନ୍ତି । “କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସତ୍ୟ ଉପାସକମାନେ ଆତ୍ମାରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ପିତାକର ଉପାସନା କରିବେ । ସେପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି ପୁଣି ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଉପସ୍ଥିତ, କାରଣ ପିତା ଏହି ପ୍ରକାର ଉପାସକ ତାହାନ୍ତି । ଲିଶ୍ୱର ଆତ୍ମା, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ତାହାକର ଉପାସନା କରନ୍ତି, ଆତ୍ମାରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ଉପାସନା କରିବା ସେମାନଙ୍କର ଉଚିତ ।” (ଯୋହନ ୪:୨୩-୨୪) ତେଣୁକରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ

ସତର୍କ କରାଇ ଲେଖାଯାଏ, “ଆଉକେହି କେହି ଯେପରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ଉପାସନା ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥାଆନ୍ତି, ଆତ୍ମେମାନେ ସେପରି ନ କରୁ, ବରଂ ପରସ୍ପରକୁ ଉତ୍ସାହ ଦେଉ, ବିଶେଷତଃ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଆସୁଅଛୁ ବୋଲି ଦେଖୁଅଛୁ ।” (ଏକ୍ରୀ ୧୦:୨୫) ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିବସରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ତା ସ୍ଵରୂପ ତାହାକୁ ଉପାସନା କରିବାକୁ ସମ୍ମିଳିତ ହେବା କେତେ ସୌଭାଗ୍ୟର ବିଷୟ ! ଈଶ୍ଵରକୁ ଉପାସନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମ୍ମିଳିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ସୌଭାଗ୍ୟ ନ ମଣି, ଭାର ସ୍ଵରୂପ ଅନୁଭବ କରିଥାନ୍ତି । ଯାଶୁ ନିଜେ କହନ୍ତି, “କାରଣ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଦୁଇ କି ତିନି ଜଣ ମୋ’ ନାମରେ ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତି, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବି ।” (ମାଥୂ ୧୮:୨୦) ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାନୁଯାୟୀ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ସମ୍ମିଳିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେସେ ଉପସ୍ଥିତ ଥାଆନ୍ତି । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଆତ୍ମେମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲେ, କିପରି ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବ ?

(୭) ଆଦିମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ, “ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାରେ ସହଭାଗିତାରେ, ରୋଟି ଭାଙ୍ଗିବାରେ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ନିବିଷ୍ଟ ଚିତ୍ତ ହୋଇ ରହିଲେ ।” (ପ୍ରେରିତ ୨:୪୨) ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ସହଭାଗିତାର ଆନନ୍ଦ ଉଠାଇବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥାଏ । ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ମିଳନର ଏହା ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଏକ ଆରେକକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ଉତ୍ସାହ ଦେଇ ପାରନ୍ତି । ସାମୁହିକଭାବେ ଈଶ୍ଵରକୁ ଉପାସନା କରିବା, ତଥା କୌଣସି କଠିନ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିବା କିମ୍ବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିମଗ୍ନ ରହିବା କେତେ ଆନନ୍ଦଦାୟକ ବିଷୟ ।

ଈଶ୍ଵରକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥାଉ । ଈଶ୍ଵର ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେପରି କୁହାଯାଏ, “ଈଶ୍ଵର ଯେ ପାପୀମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଏହା ଆତ୍ମେମାନେ ଜାଣି, କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ଈଶ୍ଵର ଭକ୍ତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରେ, ତାହାହେଲେ ସେ ତାହାର କଥା ଶୁଣନ୍ତି ।” (ଯୋହନ ୯:୩୧) ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ତାମାନେ ହିଁ ତାହାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ପାଇଥା’ନ୍ତି । ତାହା କେବଳ ନୁହେଁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେପରି ଯୋହନ କହନ୍ତି, “ପୁଣି ଆତ୍ମେମାନେ ଯେବେ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ କୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ, ତେବେ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ଛାମୁରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଏହି ସାହସ ଅଛି ।” (୧ମ ଯୋହନ ୫:୧୪) ଏବଂ ପୁସ୍ତକ କର୍ତ୍ତା ଲେଖନ୍ତି, “ଅତଏବ ଆସ, କୃପା ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ପୁଣି ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଉପକାରକ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନେ ସାହସରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ

ଆମ୍ଭେମାନେ ସାହସରେ ଅନୁଗ୍ରହ ସିଂହାସନ ନିକଟକୁ ଯାଉ । (ଏହା ୪:୧୬) ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବାକୁ ସୁଯୋଗ ପାଇଥାଉ ।

(୮) ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିବସରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମରଣ ସ୍ମରଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥାଏ । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କରିଛି ମଣ୍ଡଳୀକୁ କହିଛି, “ଯେଉଁ ଆଶୀର୍ବାଦର ପାତ୍ରକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରୁ, ତାହାକି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତର ସହଭାଗିତା ନୁହେଁ ? ଯେଉଁ ରୋଗୀ ଆମ୍ଭେମାନେ ଭାଙ୍ଗୁ, ତାହା କି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀରର ସହଭାଗିତା ନୁହେଁ ? (୧ମ କରିଛି ୧୦:୧୬) ପ୍ରତି ସପ୍ତାହ ତାହାଙ୍କ ମରଣ ସ୍ମରଣ କରି, ତାହାକୁ ସମ୍ମାନିତ କରିବାରେ ସୁଯୋଗ ପାଇଥାଉ । ଏତଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମିକ ଜୀବନରେ ଆହୁରି ଅଧିକଭାବେ ବଳବାନ ହୋଇପାରିଥାଉ ।

(୯) ସୁସମାଚାରର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦାନ ପାଇଥାଉ । ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮ ପଦଗୁଡ଼ିକରୁ ଏହି ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଦ୍ୱାରା ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହବାସର ସୌଭାଗ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ଲାଭ କରିଥାଉ ।

(୧୦) ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ଏହି ଜଗତରେ ତାହାଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ ସଦୃଶ୍ୟ ଜୀବନଯାପନ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ପାଇଥାନ୍ତି । ଆଉ ବାକ୍ୟ କି କର୍ମରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କିଛି କର, ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ କରି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପିତା ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ ।” (କଲସି ୩:୧୬) ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣା ପର୍ବତ ଉପଦେଶରେ କହିଲେ, “କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଥମରେ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଓ ଧାର୍ମିକତା ଅନୁଷ୍ଠାନ କର, ଆଉ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ । (ମାଥୁ ୬:୩୩)

(୧୧) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ଭାର ସମର୍ପଣ କରାଯାଇଅଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନି ଆସିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ନିର୍ଜରର ସ୍ୱାଦ ଚଖାଇବା କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ଦାୟିତ୍ୱ ! ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିବା ବେଳେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତସଦା ସର୍ବଦା ରହିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି । ଯେପରି ଲେଖାଯାଏ, “ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ସମସ୍ତ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କୁ ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ଆତ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଇ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛି, ସେହିସବୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷାଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟ କର, ଆଉ

ଦେଖ, ଯୁଗାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦା ସର୍ବଦା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଛି (ମାଥୁରା ୨୮:୧୯; ୨୮)
 (୧୨) ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନନ୍ତ ଜୀବନରୂପ ମୁକୁଟ
 ଦେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି, “ଜୀବନବୃକ୍ଷର ଅଧିକାରୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଓ ଦ୍ଵାର ଦେଇ
 ନଗରୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋତ କରନ୍ତି, ସେମାନେ
 ଧନ୍ୟ ।” (ପ୍ରକାଶିତ ୨୨:୧୪) “ତୁମ୍ଭେ ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଆଅ, ସେଥିରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ
 ଜୀବନରୂପ ମୁକୁଟ ଦେବୁ ।” (ପ୍ରକାଶିତ ୨:୧୦)

ଏହିସବୁ ବିଶ୍ଵେଷଣରୁ ସୁସମାଚାରରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ସଂଚିତ ଆଶୀର୍ଵଗୁଡ଼ିକ
 ଜାଣିପାରିଲୁ । ସୁସମାଚାର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ପାପକ୍ଷମା ପାଇ, ଶକ୍ତିମୟ
 ଜୀବନଯାପନ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ପାଇଥାଉ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବା ଦ୍ଵାରା
 ଆମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମିକ ଓ ଶାରୀରିକଭାବେ ମଧ୍ୟ ଆଶୀର୍ଵାଦ ପାଇଥାଉ ।

- J.C. Choate

ପକ୍ଷ ଗ୍ରହଣ (Taking a Stand)

ଆମ୍ଭେ କେଉଁ ପକ୍ଷ ଗ୍ରହଣ କରୁ, ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନନ୍ତଜୀବନର ସ୍ଥାନ ନିରୂପଣ
 କରେ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଦି ପିତାମାତାଙ୍କ ସମୟରୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଫଳାଫଳ
 ଆମ୍ଭେମାନେ ବାଜବଲରୁ ପଢ଼ିପାରୁ । ଆଜ୍ଞାବହତା କିମ୍ବା ଅନାଜ୍ଞାବହତା, ଜୀବନ କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁ
 ବଶୀଭୂତ କିମ୍ବା ଅବଶୀଭୂତ ହେବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ଵଇଚ୍ଛା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ
 କୌଣସି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରୁ, ଯାହା କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ପ୍ରତିଫଳିତ
 ହୁଏ ।

ସୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭରେ, “ସଦା ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ନେଇ ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନକୁ
 ସୁସଜ୍ଜିତ ଓ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆଜ୍ଞା
 ଦେଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍ୟାନର ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ସ୍ଵଚ୍ଛନ୍ଦରେ ଭୋଜନ କରିପାର ମାତ୍ର ସଦୃଶ
 ଜ୍ଞାନଦାୟକ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ଦିନ ତାହା ଖାଇବ, ସେହି ଦିନ
 ନିମନ୍ତେ ମରିବ ।” (ଆଦି ୨:୧୫-୧୭) ।

“ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ମର୍ତ୍ତ୍ୟକୁ ସାକ୍ଷୀ କରି କହୁଅଛି ଯେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଜୀବନ ଓ ମରଣ, ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ଅଭିଶାପ ରଖିଲି । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ଯେପରି ବଞ୍ଚିବ, ଏଥିପାଇଁ ଜୀବନ ମନୋନୀତ କର ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରକୁ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ରବରେ ଅବଧାନ କରିବାକୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ଆସନ୍ତ ହେବାକୁ (ମନୋନୀତ କର) କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭର ଜୀବନ ଓ ଦୀର୍ଘ ପରମାୟୁ ଅଟନ୍ତି । ତାହା କଲେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅବ୍ରାହମଙ୍କୁ ଓ ଇସହାକଙ୍କୁ ଓ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ବାସ କରିପାରିବ ।” (ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୩୦:୧୯-୨୦)

“ଯଦିବା ସଦାପ୍ରଭୁକୁ ସେବା କରିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦ ଦିଶେ ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନେ କାହାର ସେବା କରିବ ? ତାହା ଆଜି ମନୋନୀତ କର କି ନଦୀ ସେପାରିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଯେଉଁ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ସେବା କଲେ ସେମାନଙ୍କ କିମ୍ପା ଯେଉଁ ଇମୋରାୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ବାସ କରୁଅଛ, ସେମାନଙ୍କ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ (ସେବା କରିବ, ଏହା ମନୋନୀତ କର) ମାତ୍ର ମୁଁ ଓ ମୋହର ପରିଜନ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁକୁ ସେବା କରିବା । (ଯିହୋଶୁୟ ୨୪:୧୫)

“ଏଥି ଉତ୍ତରେ ଏଲିୟ ସମଗ୍ର ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କେତେ କାଳ ଦୁଇ ମତ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ଧିଗ୍ଧ ହୋଇ ରହିବ ? ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେବେ ପରମେଶ୍ୱର ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ । ଏଥିରେ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କଥା ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ ।” (୧ମ ରାଜାବଳି ୧୮:୨୧)

“କୌଣସି ଲୋକ ଦୁଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦାସ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଜଣକୁ ଯୁକ୍ତ କରିବ ଓ ଅନ୍ୟଜଣକୁ ପ୍ରେମ କରିବ ଅଥବା ଜଣଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହେବ ଓ ଅନ୍ୟଜଣକୁ ଅବଞ୍ଚା କରିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱର ଓ ଧନ ଉଭୟର ଦାସ ହୋଇପାର ନାହିଁ ।” (ମାଥୁଉ ୬:୨୪)

ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁ କହନ୍ତି, “ଯେ ଲଙ୍ଗଳରେ ହାତ ଦେଇ ପଛକୁ ଚାହେଁ, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।” (ଲୁକ ୯:୬୨) ଆତ୍ମା ମଞ୍ଚଳୀମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଶୀତଳ କି ଉଷ୍ଣ ନ ହୋଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ହେବାକୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆପଣା ମୁଖରୁ ଉଦ୍‌ଗାର କରିବାକୁ ଯାଉଅଛୁ ।” (ପ୍ରକାଶିତ ୩:୧୬)

ଆଦି ପୁସ୍ତକରୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ଏକ ପକ୍ଷ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସତେଡିତ ହେଉଅଛୁ । ଆପଣା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରକଟିତ କର । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପକ୍ଷ ଗ୍ରହଣ କର ।

ମାନବର ସଜୋଟ ପଣିଆ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପକ୍ଷ ନେବାକୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରେ । କାରଣ ଆତ୍ମେମାନେ ଦୁଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସ ହୋଇନପାରୁ ।

ବାପ୍ତିସ୍ମରେ ଆଜ୍ଞାବହତାରେ ଆତ୍ମେମାନେ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇ । ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ସମୟରେ ଆତ୍ମେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶପଥ ନେଇଥାନ୍ତି । ସାଧୁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକାଥରକେ ସମର୍ପିତ ବିଶ୍ୱାସରେ ଆତ୍ମେମାନେ ଅଟଳ ହୋଇ ରହୁ ।

“ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବଶରେ ଚଳାଇଥିବାରୁ ଆତ୍ମେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରକଟିତ କରୁ ।” (୨ୟ କରିନ୍ଥା ୫:୧୪) ସୁସମାଚାର ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ସମର୍ପିତ କରୁ । ଜଣେ ବିନା ପ୍ରେମରେ ଦାନ ଦେଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଦାନ ବିନୁ ପ୍ରେମ ମୂଲ୍ୟହୀନ । ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଏତେ ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ, ସେ ଆପଣା ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ । ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ବଦଳେ ଆତ୍ମେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ, ମନ, ସମୟ, ଧନ, କଳା ତାହାକୁ ଅର୍ପଣ କରୁ ।

ଆତ୍ମେମାନେ ଏହିପରିଭାବେ ଆପଣା ସର୍ବସ୍ୱ ତାହାକୁ ଅର୍ପଣ କରିବା, ଆତ୍ମେମାନେ ଉନ୍ନତ ପ୍ରଭୁଯୀଶୁଙ୍କ ପକ୍ଷ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି । ଏ ବିଷୟ ଜଗତ ଜ୍ଞାତ ହେବ ।

- Tom Kelton

ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥାଅ (Be thou faithful)

ଏକା ପୁସ୍ତକ କର୍ତ୍ତା, ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ୩୧ତମ ପଦରେ କହନ୍ତି, “ଜୀବିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପଡ଼ିବା ଭୟଙ୍କର ବିଷୟ ।” ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହଁନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଚାର ନିଶ୍ଚୟ ଭୟଙ୍କର ବିଷୟ ? ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥରେ କିଛି ଦୂର ଚାଲି ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ଜୀବନଯାପନ କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଚାର ଭୟଙ୍କର ବିଷୟ ।

ପୈର୍ଯ୍ୟାଶୀଳ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କଲେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ପ୍ରତିଫଳ ପାଇପାରିବା ।” (ଏକା ୧୦:୩୧) ଆତ୍ମିକ ବିଷୟ ଠାରୁ ସାଂସାରିକ ବିଷୟରେ ଅଧିକ

ମନୋଯୋଗୀ ହେବାର ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ଜୀବନ ଅବହେଳା କରୁଥାଏ । ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଅବହେଳା ବାଲବଲ ବାକ୍ୟରେ ଅବହେଳା ଓ ଉପାସନାରେ ଯୋଗଦାନ କରିବାରେ ଅବହେଳା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ କରେ । “ତୁମ୍ଭେ ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥାଅ । ସେଥିରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜୀବନରୂପ ମୁକ୍ତ ଦେବୁ ।” (ପ୍ରକାଶିତ ୨:୧୦) ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ, ପୁନଃବୀର ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ବିମୁଖ ହେବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବାକ୍ୟ କହେ, “.....ଯେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରକୁ ପଦ ଦଳିତ କରିଅଛି, ନିୟମର ଯେଉଁ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ସେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୋଇଥିଲା, ତାହାକୁ ସାମାନ୍ୟ ବିଷୟ ବୋଲି ମନେ କରିଅଛି ଓ ଅନୁଗ୍ରହଦାତା ଆତ୍ମାକୁ ଅବମାନନା କରିଅଛି । ସେ କେତେ ଅଧିକ ଗୁରୁତର ଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ ନ ହେବ ।” (ଏବ୍ରୀ ୧୦:୩୧) “ଆତ୍ମର ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ବଞ୍ଚିବ କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ପଶ୍ଚାତ୍ତପଦ ହୁଏ, ତାହାହେଲେ ଆତ୍ମର ଆତ୍ମା ତାହାଠାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନୁହେଁ ।” (ଏବ୍ରୀ ୧୦:୩୮)

ଜାଗ୍ରତ ଥାଇ ତାହାଙ୍କ ସତ୍ତୋଷଜନକ ଜୀବନଯାପନ କରି ତାହାଙ୍କ ଆଗମନରେ ତାହାକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ । ସ୍ୱର୍ଗ ଆମର ନିତ୍ୟ ନିବାସସ୍ଥଳ । ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିବା ନିମନ୍ତେ ଜାଗ୍ରତ ଓ ସୁପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ ।

- Dale Grissom

ପରମେଶ୍ୱର ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ (Jesus Christ, Mediator between God and Man)

“ଏକମାତ୍ର ଇଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଇଶ୍ୱର ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁ, ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ.....।” (୧ମ ତୀମଥ ୨:୫)

ପାପରେ ପଡିତ ପ୍ରଥମ ମନୁଷ୍ୟ ଆଦମ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହଭାଗିତା ହରାଇ ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନରୁ ତାଡିତ ହେଲେ (ଆଦି ୩) ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ଛୋଟ ହୋଇଯାଇ ନାହିଁ ଯେ, ତାହା ପରିତ୍ରାଣ କରିନପାରେ, କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ଭାରି ହୋଇନାହିଁ, ଯେ ତାହା ଶୁଣି ନପାରେ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପରାଧସବୁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟରେ ବିଚ୍ଛେଦ ଘଟାଇଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଠାରୁ ତାହାଙ୍କ ମୁଖ ଲୁଚାଇ ଅଛି, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ।” (ଯିଶାଇୟ ୫୯:୧-୨) ।

ଆଦ୍ୟାତ୍ମା ସଦୃଶ୍ୟ ଆତ୍ମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପାପରେ ପଡ଼ିତ ହୋଇ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଅଛୁ ।

ପାଉଲ ଏହିସା ମଣ୍ଡଳୀକୁ କହନ୍ତି, “ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରୁ ପୃଥକ, ଇଶ୍ରାଏଲର ପ୍ରଜାସତ୍ତ୍ୱ ରହିତ, ପ୍ରତିଜ୍ଞାଯୁକ୍ତ ନିୟମରେ ନିରଂଶ, ପୁଣି ଜଗତରେ ଭରସାହୀନ ଓ ଇଶ୍ୱରବିହୀନ ହୋଇଥିଲ ଏହା ସ୍ମରଣ କର ।” (ଏଫିସୀ ୨:୧୨) ଇଶ୍ୱରବିହୀନ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶତ୍ରୁ (ରୋମୀୟ ୫:୧୦) ରୂପେ ଜୀବନଯାପନ କରିବା କେତେ ଶୋଚନୀୟ !” ଆଉ ପୂର୍ବେ ଦୁଷ୍ଟ କରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ପୃଥକ ଓ ମନରେ ତାହାଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଥିଲ । (କଲସୀ ୧:୨୧) ମନୁଷ୍ୟକୃତ ପାପ ଯୋଗୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ହେଲା । ଏହି ଶତ୍ରୁତାର ସମାଧାନ ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ରୂପେ ମନୋନୀତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମଧ୍ୟ ନାହାନ୍ତି ବୋଲି ପାଉଲ ଜାଣିଥିଲେ ନିକଟକୁ ଲିଖିତ ପ୍ରଥମ ପତ୍ର ୨:୫ ପଦରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି ।”

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉତ୍ତରୀକୃତ ହେଲେ :

“ଆତ୍ମେମାନେ ସମସ୍ତେ ମେଷତୂଲ୍ୟ ବିପଥଗାମୀ ହୋଇଅଛୁ, ଆତ୍ମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ଆପଣା ବାଟଆଡ଼େ ଫେରିଅଛୁ.....” (ଯିଶାୟା ୫୩:୬) ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଆଦ୍ୟାତ୍ମା ସଦୃଶ୍ୟ ପାପ କରି ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପାପରୁ ପରିତ୍ରାଣ ଆବଶ୍ୟକ । ରୋମୀୟମାନଙ୍କୁ ପାଉଲ କହନ୍ତି, “ସମସ୍ତେ ତ’ ପାପ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବ ରହିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।” (ରୋମୀୟ ୩:୨୩) ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣାକୁ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ କରି ନପାରେ, ତେଣୁକରି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଏହି ଜଗତକୁ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ । “ପୁଣି ସେମାନେ ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଠାରେ ଯେଉଁ ମୁକ୍ତି ଅଛି, ତଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୁଅନ୍ତି ।” (ରୋମୀୟ ୩:୨୪) ଆତ୍ମେମାନେ ପାପରେ ବୁଡ଼ି ରହିଥିବା ସମୟରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ନେଇଥିବା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣାକୁ ଉତ୍ତରୀକଳେ ।

‘ପାପର ବେତନ ମୃତ୍ୟୁ’ (ରୋମ ୬:୨୩) ଏବଂ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପର ବେତନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଭୋଗିଲେ ।” “.....ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ଆତ୍ମାଦନ କରନ୍ତି ।” (ଏବ୍ରୀ ୨:୯) ଇଶ୍ୱର ଓ ପାପ ମନୁଷ୍ୟର ସମ୍ମିଳନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାତ୍ର ବିଷୟରେ ପାଉଲ କହନ୍ତି, “.....ଜଣେ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିଥିବାରୁ ସମସ୍ତେ ମୃତ ହେଲେ .....ଏଣୁ ଯଦି କେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ଅଛି, ତେବେ ସେ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି

ହୋଇଅଛି.....ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆପଣା ସହିତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମିଳିତ କରିଅଛନ୍ତି
 .....ଈଶ୍ଵର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ଜଗତକୁ ଆପଣା ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ କରୁଥିଲେ.....ଯାହାଙ୍କ
 ଠାରେ ପାପର ଲେଖ ମାତ୍ର ନଥିଲା । ତାହାଙ୍କୁ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପାପ ସ୍ଵରୂପ କଲେ,
 ଯେପରି ଆତ୍ମମାନେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଧାର୍ମିକତା ସ୍ଵରୂପ ହେଉ ।” (୨ୟ କଠିକା
 ୫:୧୪-୨୧) ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀତାର ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେଯୀଶୁ ଆପଣାକୁ ମନୁଷ୍ୟର ପାପ ନିମନ୍ତେ
 ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମହାଯାଜକ ଅଟନ୍ତି :

ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ, ଯନ୍ତ୍ରଣା ଜଡ଼ିତ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଷୟରେ ଏକା ପୁସ୍ତକ
 କର୍ତ୍ତା କହନ୍ତି, “ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଆପଣା ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହେବା ତାହାଙ୍କ ଉଚିତ ଥିଲା,
 ଯେପରି ସେଲୋକମାନଙ୍କ ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣେ
 ଦୟାଳୁ ଓ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ମହାଯାଜକ ହୁଅନ୍ତି କାରଣ ସେ ନିଜେ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିଥିବାରୁ
 ପରୀକ୍ଷିତ ହେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି ।” (ଏକା ୨:୧୭-
 ୧୮) ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମହାଯାଜକ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଦୟାଳୁ ଓ କରୁଣାମୟ ଅଟନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ମହାଯାଜକତ୍ଵ
 ବିଷୟରେ ବାକ୍ୟ କହେ, “ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହାଯାଜକ ଯେପରି ପାପ ନିମନ୍ତେ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ବଳି
 ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ପାରନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନୀତ ହୋଇ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବା
 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । (ଏକା ୫:୧)

ବର୍ଷକୁ ଥରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ମହା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ । ଲେଖାଯାଏ,
 “ଦ୍ଵିତୀୟ ଭାଗରେ କେବଳ ମହାଯାଜକ ବର୍ଷକୁ ଥରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ଆଉ ସେ ଆପଣାର ଓ
 ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନାକୃତ ପାପ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାର ରକ୍ତ ନ ନେଇ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି
 ନାହିଁ ।” (ଏକା ୯:୭) ପରବର୍ତ୍ତୀ ବାକ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଲେଖକ ମହାଯାଜକଙ୍କ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାମ
 ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କହନ୍ତି, “ତେବେ ଯେଉଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଚିରନ୍ତନ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆପଣାର ନିଶ୍ଚିତ ବଳିସ୍ଵରୂପ
 ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ତାହାଙ୍କ ରକ୍ତ କେତେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଜୀବିତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ
 ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୃତ କର୍ମରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବିବେକକୁ ଶୁଦ୍ଧ ନ କରିବ ? (ଏକା ୯:୧୪)
 ୨୪ ତମ ପଦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କହେ, “କାରଣ ପ୍ରକୃତ ବିଷୟର ପ୍ରତିରୂପ
 ଯେ, ହସ୍ତକୃତ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ, ସେଥିରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରବେଶ ନ କରି ବରଂ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
 ଏବେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପାଇଁ ସ୍ଵର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରିଅଛନ୍ତି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ
 ମହାଯାଜକ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଜାତିର ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଏକାଥରେ ଆପଣାକୁ ବଳିରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ

କଲେ । (ଏକା ୯:୨୫-୨୮) ତାହାକ ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୋଇ, ତାହାକ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ସାହସ, ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଵାସ ସହିତ ଈଶ୍ଵରକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସୁଯୋଗ ପାଇଥାନ୍ତୁ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷବାଦୀ ଓ ଉପଦେଶଦାତା :

ପାପ ହେତୁ ଈଶ୍ଵରକ ଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ମନୁଷ୍ୟ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟକ ଦ୍ଵାରା ତାହାକ ସହିତ ପୁନଃମିଳନ ହେବାର ସୁଯୋଗ ପାଏ । ଯୋହନ ୧୪:୬ ପଦରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହନ୍ତି, “ମୁଁ ପଥ, ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବନ; ମୋ’ ଦେଇ ନଗଲେ କେହି ପିତାକ ନିକଟକୁ ଯାଏ ନାହିଁ ।” ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଟନ୍ତି । ଏ ବିଷୟରେ ପିତର, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “ତାହାକ ଛଡ଼ା ଆଉ କାହାଠାରେ ପରିତ୍ରାଣ ନାହିଁ, କାରଣ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବାକୁ ହେବ, ଆକାଶତଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କୌଣସି ନାମ ଦିଆଯାଇନାହିଁ ।” (ପ୍ରେରିତ ୪:୧୨) ଈଶ୍ଵରକ ଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଶୀର୍ଷ ଆମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟକ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ, କାରଣ ସେ ଈଶ୍ଵର ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଟନ୍ତି ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷବାଦୀ ଓ ଉପଦେଶଦାତା :

ପାପ ହେତୁ ଈଶ୍ଵରକ ଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ମନୁଷ୍ୟ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟକ ଦ୍ଵାରା ତାହାକ ସହିତ ପୁନଃମିଳିତ ହେବାର ସୁଯୋଗ ପାଏ । ଯୋହନ ୧୪:୬ ପଦରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହନ୍ତି, “ମୁଁ ପଥ, ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବନ; ମୋ’ ଦେଇ ନଗଲେ କେହି ପିତାକ ନିକଟକୁ ଯାଏ ନାହିଁ ।” ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଟନ୍ତି । ଏ ବିଷୟରେ ପିତର, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “ତାହାକ ଛଡ଼ା ଆଉ କାହାଠାରେ ପରିତ୍ରାଣ ନାହିଁ, କାରଣ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କୌଣସି ନାମ ଦିଆଯାଇନାହିଁ ।” (ପ୍ରେରିତ ୪:୧୨) ଈଶ୍ଵରକ ଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଶୀର୍ଷ ଆମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟକ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ, କାରଣ ସେ ଈଶ୍ଵର ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଟନ୍ତି ।

ନ୍ୟାୟ ବିଚାରରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କାହାର ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ି ଥାଉ ? ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ କହନ୍ତି, “ହେ ମୋହର ବସନ୍ତଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ପାପ ନକର, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏହିସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖୁଅଛି କିନ୍ତୁ କେହି ଯଦି ପାପ କରେ, ତାହା ହେଲେ ପିତାକ ଛାମୁରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଜଣେ ସପକ୍ଷବାଦୀ ଅଛନ୍ତି, ସେହି ଧାର୍ମିକ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ।” (୧ମ ଯୋହନ ୨:୧-୨) ସପକ୍ଷବାଦୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କଥା କହି, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଲୋଡ଼ନ୍ତି । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିବାରୁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାତ ଅଟନ୍ତି ।”

ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦୁର୍ବଳତାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି ଦେଖାଇବାକୁ ଅସମର୍ଥ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଏପରି ମହାଯାଜକ ନାହାନ୍ତି, ବରଂ ସେ ପାପ ରହିତ ହୋଇ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରି ସର୍ବତୋଭାବେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ । (ଏବ୍ରୀ ୪:୧୫) ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସିଂହାସନ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଦୟାଳୁ କରୁଣାମୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ, ଯନ୍ତ୍ରଣା ଜ୍ଞାତ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷବାଦୀ ଅଟନ୍ତି । “ସମସ୍ତ ବିଶ୍ଵରେ ଆପଣା ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହେବା ତାହାଙ୍କର ଭକ୍ତ ଥିଲା । ଯେପରି ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣେ ଦୟାଳୁ ଓ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ମହାଯାଜକ ହୁଅନ୍ତି .....ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦୁର୍ବଳତାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି ଦେଖାଇବାକୁ ଅସମର୍ଥ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଏପରି ମହାଯାଜକ ନାହାନ୍ତି, ବରଂ ସେ ପାପ ରହିତ ହୋଇ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରି ସର୍ବତୋଭାବେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ ।” (ଏବ୍ରୀ ୨:୧୭; ୪:୧୫)

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବଳ :

ସ୍ଵର୍ଗାରୋହଣ ପୂର୍ବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “.....ଆଉ ଦେଖ, ଯୁଗାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାସର୍ବଦା ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଛି ।” (ମାଥୁ ୨୮:୨୦) ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ, ଯାତନା ଭରା ଏହି ଜାଗତିକ ଜୀବନରେ ଆତ୍ମମାନେ ଏକ ବନ୍ଧୁର ସାହାଯ୍ୟ ଆକାଂକ୍ଷା କରୁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରେମକାରୀ ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି, ସେ ଭାଇ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ନିକଟ ଲାଗି ରହନ୍ତି । (ହିତ ୧୮:୨୪) ଅନ୍ୟମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ହେଁ, ସେ କହନ୍ତି, “.....ଆତ୍ମମାନେ ତୁମକୁ କେବେହେଁ ଛାଡ଼ିବା ନାହିଁ, ଆତ୍ମେ ତୁମକୁ କେବେହେଁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ନାହିଁ ।” (ଏବ୍ରୀ ୧୩:୫) ପାଉଁଳଙ୍କ କଷ୍ଟଭରା ଜୀବନ ସାରା ସେ ତାହାଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲେ । ଆତ୍ମମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତୀ ରହିବେ ।

ଆପଣା ଶରୀରରେ ଥିବା କଷ୍ଟକ ନିମନ୍ତେ ପାଉଁଳଙ୍କର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “.....ଆତ୍ମମାନେ ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ, କାରଣ ଦୁର୍ବଳତାରେ ଆତ୍ମର ଶକ୍ତି ସିଦ୍ଧ ହୁଏ ।” (୨ କରିନ୍ଥା ୧୨:୯) “ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦୁର୍ବଳ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ବଳବାନ୍” (୧୦ମ ପଦ) ପାଉଁଳଙ୍କ ଏହି ମନୋଭାବ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମନୋଭାବ ହେଉ । ଏତଦ୍ଵାରା ପାଉଁଳଙ୍କ ଏପିସୀ ୫:୧୬, ୧୭ ପଦରେ ଲିଖିତ ପ୍ରାର୍ଥନା ସଫଳ ହେବ । ଯାହା କହେ, “ଯେପରି ସେ ଆପଣା ଗୌରବ ରୂପ ନିଧି ଅନୁସାରେ ଆପଣା ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆନ୍ତରିକ ପୁରୁଷରେ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ବଳବାନ ହେବାକୁ ଦିଅନ୍ତି, ପୁଣି ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ବାସ କରନ୍ତି ।” ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ବାସ କରୁଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ

ପରୀକ୍ଷାରୁ ଧର୍ମଅଧର୍ମ ଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ । (ଗାତ ୧୧୯:୧୧, ୧ମ କରିକ୍କା ୧୦:୧୩)
 “ଏହିପ୍ରକାରେ ପ୍ରଭୁ ଧର୍ମପରାୟଣମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷାରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଜାଣନ୍ତି ।” (୨ ପିତର ୨:୯)

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମେମାନେ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଚିରନ୍ତନ ଶାନ୍ତିର ଭରସା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛୁ । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗକୃତ ବଳି, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷବାଦୀ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବଳ । ତେଣୁକରି ଆତ୍ମେମାନେ ପାଉଲଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ, “ମୋହର ଶକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ମୁଁ ସମସ୍ତ କରିପାରେ (ଫିଲିପୀ ୪:୧୩) ବୋଲି ସାହସ ସହିତ କହିପାରିବା ।

- Clem Thurman

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଓ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ରାକ୍ୟ (The Holy Spirit and the Word of God)

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଐଶ୍ଵରିକ ଶକ୍ତିର ଏକ ଅଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ । ପ୍ରେରିତ ୫:୩, ୪ ପଦରେ ତାହାକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରୂପେ କୁହାଯାଇଅଛି । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଐଶ୍ଵରିକତ୍ଵର ତୃତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ । ପ୍ରେରିତ ୨:୯, ରୋମୀ ୧:୨୦, କଲସୀ ୨:୯ ପଦରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ‘ଈଶ୍ଵରତ୍ଵ’ରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି ।

ପ୍ରେରିତ ୨:୪୨ ପଦରେ ଲୁକ ଆଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “ସେମାନେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାରେ ସହଭାଗିତାରେ ରୋଗୀ ଭାଙ୍ଗିବାରେ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ନିବିଷ୍ଟ ଚିତ୍ତ ହୋଇ ରହିଲେ ।” ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଅଛି ।

ପ୍ରଭୁଯାଶୁ ଆପଣା ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରେରଣାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ କହିଥିଲେ, “.....ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପିତା ମୋ ନାମରେ ପ୍ରେରଣା କରିବେ, ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ, ଆଉ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା କହିଅଛି, ସେହିସବୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇବେ ।” (ଯୋହନ ୧୪:୨୬) “କିନ୍ତୁ ସେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ ସେ ପଥ ଦେଖାଇ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ, କାରଣ ସେ ଆପଣା ଠାରୁ କଥା କହିବେ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଯାହା ଯାହା ଶୁଣିବେ । ସେହିସବୁ କହିବେ, ପୁଣି ଆଗାମୀ ବିଷୟସବୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ ।” (ଯୋହନ ୧୬:୧୩)

ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସକଳ ଆତ୍ମମାନକ ପ୍ରଭୁଯୀଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନଃରୁଥାନ ପରର ପେଷିକଷ ଦିନରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲା । (ଲୁକ ୨୪:୪୭-୩୯), ପ୍ରେରିତ ୧:୮, ୨:୧-୪) ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକ ଚାଳନାରେ ପ୍ରେରିତମାନେ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଲେଖିଥିଲେ । “.....ସେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ, ପୁଣି ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କୁ ଯେପରି କହିବାକୁ ଶକ୍ତି ଦେଲେ, ତଦନୁସାରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାଷାରେ କଥା କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।” (ପ୍ରେରିତ ୨:୪) “.....ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମେମାନେ ମନୁଷ୍ୟର ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ଶିକ୍ଷିତ ବାକ୍ୟରେ କହିନଥାଉ, ମାତ୍ର ଆତ୍ମିକ ବିଷୟ ଦ୍ଵାରା ବୁଝାଇ ଆତ୍ମାକ ଦ୍ଵାରା ଶିକ୍ଷିତ ବାକ୍ୟରେ କହିଥାଉ ।” (୧ କରିନ୍ଥା ୨:୧୩)

‘ଗୌରବମୟ ସୁସମାଚାର’ ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ଵାସୀ ପକ୍ଷରେ ପରିଦ୍ରାଶ ଦାୟକ ଶକ୍ତି ଅଟେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା କହନ୍ତି, “ତେଣୁ ପିତର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆପଣମାନେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ, ଆଉ ନିଜ ନିଜପାପକ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟକ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଉନ୍ତୁ, ତାହାହେଲେ ଆପଣମାନେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାକର ଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।” (ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮) “ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ଲୋକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଅଛ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକୁ ପରିଧାନ କରିଅଛ ।” (ଗାଲାତି ୩:୨୭) “.....ତୁମ୍ଭେ ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଆଅ, ସେଥିରେ ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜୀବନରୂପ ମୁକୁଟ ଦେବୁ ।” (ପ୍ରକାଶିତ ୨:୧୦) (ମାଥୁ ୧୦:୨୨, ୨ ଡାମାଥ ୪:୭-୮ ଓ ୨ ପିତର ୧:୫-୧୧ ପଢ଼ନ୍ତୁ)

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକ ଚାଳନରେ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ, ଆତ୍ମେମାନେ ଅନୁଗ୍ରହର ଆତ୍ମାକୁ ଅବମାନନା କରୁ । (ଏସା ୧୦:୨୯) “ଏଣୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ନ ହୋଇ ପ୍ରଭୁକର ଇଚ୍ଛା କ’ଣ ତାହା ବୁଝ, ଆଉ ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସରେ ମଉ ନ ହୁଅ, ସେଥିରୁ ତ’ ଅତ୍ୟାଚାର ଜନ୍ମେ, ମାତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଗୀତ, ଷ୍ଟୋତ୍ର ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଦ୍ଵାରା ପରସ୍ପରକୁ ଉତ୍ସାହ ଦିଅ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଈଶ୍ଵରକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଓ ଗୀତ ଗାନ କର ।” (ଏଫିସୀୟ ୫:୧୭-୧୯)

“ଶ୍ରୀଷ୍ଟକ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର ଭାବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଠାରେ ବାସ କରୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ସହ ଶିକ୍ଷା ଓ ତେଜନା ଦିଅ, ପୁଣି ଈଶ୍ଵରକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୀତ, ଷ୍ଟୋତ୍ର ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଦ୍ଵାରା କୃତଜ୍ଞ ହୃଦୟରେ ଗାନ କର ।” (କଲସୀ ୩:୧୬)

ଉପରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକରୁ ପରମେଶ୍ଵରକ ବାକ୍ୟ ଆପଣା ହୃଦୟରେ ସଂଚିତ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ “ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ” ବୋଲି ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ । (ଏଫିସୀ ୫:୧୮)

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ପୁନଃଜନ୍ମ ଦେବାରେ, ସଜୀବ ରହିବାରେ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ସ୍ୱଭାବ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାଧୁତ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସାଧୁତ ହୁଏ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ହେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ଓ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆସ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବି । ମୋହର ଛୁଆଳି ଆପଣା ଆପଣା ଉପରେ ଘେନ, ପୁଣି ମୋ’ ନିକଟରୁ ଶିଖ, କାରଣ ମନୁଷ୍ୟାଳ ଓ ନମ୍ରଚିତ୍ତ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଆତ୍ମାରେ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବା ।” (ମାଥୁ ୧୧:୨୯)

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନନ୍ତ ପରିତ୍ରାଣର କାରଣ ସ୍ୱରୂପ ଅଟନ୍ତି । (ଏବ୍ରୀ ୪:୯) “.....କିନ୍ତୁ ସେ ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ହେବାରୁ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଯାକତ୍ୱପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଅତଏବ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପରିତ୍ରାଣ ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି, ଯେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ସେ ନିତ୍ୟ ଜୀବିତ ।” (ଏବ୍ରୀ ୭:୨୪:୨୫)

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା “.....କ ଓ କ୍ଷ, ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ, ଆଦି ଓ ଅନ୍ତ । .....ଦାଉଦଙ୍କ ମୂଳ ଓ ବଂଶଜ, ସେହି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ପ୍ରଭାତୀ ତାରା ।” (ପ୍ରକାଶିତ ୨୨:୧୩, ୧୬) ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରନ୍ତି ଓ ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋତ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଜୀବନ ବୃକ୍ଷର ଅଧିକାରୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦ୍ୱାରରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ । (ପ୍ରକାଶିତ ୨୨:୧୪)

“ଆତ୍ମା ଓ କନ୍ୟା କହନ୍ତି, ଆସ । ପୁଣି ଯେ ଶୁଣେ, ସେ କହୁ ଆସ । ଯେ ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତ, ସେ ଆସୁ ଯେ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ଜୀବନଦାୟକ ଜଳ ପାନ କରୁ ।” (ପ୍ରକାଶିତ ୨୨:୧୭)

- G.F. Raines

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଚରମାନଙ୍କ ନାମ

(Names of the followers of Christ)

ପବିତ୍ର ବାଇବଲରେ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଇଶ୍ୱର ନିଃସ୍ୱେଶିତ । (୧ମ କରିନ୍ଥୀ ୨:୧୩) ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ତାହାଙ୍କ ଅମୂଲ୍ୟ ବାକ୍ୟାନୁଯାୟୀ ଥିବା ଆବଶ୍ୟକ (୧ମ ତୀମଥୁ ୬:୩)

ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ ତୀମଥକୁ କହନ୍ତି, “ମୋ’ ଠାରୁ ଯେଉଁ ସବୁ ହିତଜନକ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଅଛ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପ୍ରେମରେ ତାହା ଆଦର୍ଶ ରୂପେ ଧରି ରଖ ।” (୨ ତୀମଥ ୧:୧୩) “ହିତଜନକ ବାକ୍ୟ” ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ନିମନ୍ତେ ହିତଦାୟକ । “ହେ ଭାଇମାନେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛି ଯେପରି ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ କଥା କୁହ, ଆଉ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦଳଭେଦ ନ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଏକ ମନରେ ଓ ଏକ ବିଚାରରେ ସମ୍ମିଳିତ ହୁଅ ।” (୧ମ କରିନ୍ଥୀ ୧:୧୦) ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବା ପୂର୍ବେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ, “ଯେପରି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ହୁଅନ୍ତି, ହେ ପିତା, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ପ୍ରକାରେ ମୋ’ ଠାରେ ଅଛ ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଠାରେ ଅଛି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେ ପ୍ରକାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଠାରେ ରହନ୍ତୁ । ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲ ବୋଲି ଜଗତ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ।” ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । (ଯୋହନ ୧୭:୨୧)

ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ‘ନାମ’ ବାଛିବା ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ସମାଜରେ ବିଭାଜନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱୋଷଜନକ ଜୀବନଯାପନ ଓ ଐକ୍ୟତା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଦଉ ନାମ ଧାରଣ କରିବା ଉଚିତ ।

ତେବେ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଚରମାନେ କେଉଁ ନାମରେ ପରିଚିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ? ଭାଇ, ଭଉଣୀ, ଶିଷ୍ୟ, ସଭ୍ୟ, ସାଧୁ ପ୍ରଭୃତି ପଦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଚରମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବାକ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା “ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ” ନାମ ଇଶ୍ୱର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଚରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରି ଅଛନ୍ତି । “.....ପୁଣି ଆନ୍ତିୟଖିଆରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରଥମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ବୋଲି ଅଖ୍ୟାତ ହେଲେ ” (ପ୍ରେରିତ ୧୧:୨୬) “ସେଥିରେ ଆଗ୍ନିପତା ପାଉଳଙ୍କୁ କହିଲେ, ଅଜ୍ଞ କଥାରେ ତ’ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ କରି ପାର ବୋଲି ମନେ କରୁଅଛ ।” (ପ୍ରେରିତ ୨୬:୨୮) “କିନ୍ତୁ କେହି ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ହେବାରୁ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରେ, ତାହାହେଲେ ସେ ଲଜ୍ଜାବୋଧ ନ କରୁ, ବରଂ ଏହି ନାମ ହେତୁରୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା କାର୍ଜନ କରୁ ।” (୧ମ ପିତର ୪:୧୬)

ଯଦିଓ ନୂତନ ନିୟମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅଙ୍ଗୁଳି ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ନୁହେଁ, ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଚାଳନାରେ ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ । (ଯୋହନ ୧୭:୧୨-୧୩, ୨ୟ ପିତର ୧:୩, ଯିହୁଦୀ ୩) ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଚର ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଦଉ ନାମ ଧାରଣ କରିବା ଶ୍ରେୟସ୍କର ।

- Royce Frederick

THE DIMENSIONS OF GOD'S LOVE

Ephesians 3: 17-19

INTRODUCTION :

1. Love is the most powerful thing in the world.
2. Love is greater than faith and hope (1 Corinthians 13).
3. It was because of love that God sent his own Son to the world (John 3:16).
4. Therefore God has commended his love toward us (Romans 5:8).

DISCUSSION :

I. Breadth of God's Love

1. Breadth means width, extent of, or the largeness of a thing.
2. God's love is so broad that it covers the whole world (John 3:16).
  - a) He laid down his life for us (John 15:13).
  - b) He shed his blood for us (Matthew 26:28).
3. God's love is great (Ephesians 2:4).
4. God is love (I John 4:8).
  - a) He may be described by love.
  - b) He acts by love.
  - c) The only way to think of him is by love.

II. Length of God's Love

1. It is from everlasting to everlasting (Jeremiah 31:3).
2. It reaches out to the ends of the earth (Mark 16:15,16).
3. It is long suffering (2 Peter 3:9).

III. Depth of God's Love

1. It reaches down to the lowest of sinners (Romans 5:8).
2. Christ laid down his life for the sinner (John 10:17).
3. God's love will reach down into the grave to raise up the righteous unto everlasting life (John 5:28,29).

IV. Height of God's Love

1. It is as high as heaven.
2. It reaches up to God.
3. The righteous shall dwell with God (Matthew 5:8).

Conclusion :

1. Love is powerful (2 Timothy 1:7).
2. The love of God for man does many things.
  - a) Provides salvation for him.
  - b) Give him hope.
3. Man's love for God leads to many things.
  - a) Obedience (John 14:15).
  - b) Love of neighbor (Matthew 22:39).
  - c) Love of enemy (Matthew 5:44).
  - d) Love leads to work (1 Thes 1:3).
  - e) Love casts out fear (1 John 4:18).
  - f) Love brings everlasting consolation (2 Thes 2:16).
4. Nothing can separate us from the love of God (Romans 8:35).
5. The love of God passeth all understanding (Ephesians 3:19).

- J.C. CHOATE.

From:

SATYA VANI
P.O. BOX 80,
KAKINADA - 533 001

Printed Book Only

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)